

Hải chiến Hoàng Sa và HQ 5 - Trần Bình Trọng

24 Phan Công Minh

Tôi là HQ/Thiếu úy Phan Công Minh, khóa 24/ SQHQ/ Nha Trang. Sau khi tốt nghiệp, tôi đã chọn đơn vị HQ5 Trần Bình Trọng. Trong nhiệm sở tác chiến toàn diện trên chiến hạm HQ5, tôi giữ vị trí là trưởng khẩu 40 ly đơn số hiệu 43 bên tả hạm, Thượng sĩ Tài là phó khẩu. Sau trận hải chiến Hoàng Sa, tôi được chuyển sang làm trưởng khẩu 127 ly thay thế cố Đại úy Đồng (sĩ quan Đà Lạt) đã tử trận trong trận chiến Hoàng Sa.

Do hoàn cảnh khách quan, tôi chỉ mới nhận được một số tin tức về trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974. Trong đó theo tôi có nhiều thông tin tương đối chính xác, cũng có nhiều thông tin chủ quan, hay nói đúng ra là có vẻ như là cố ý xuyên tạc sự thật.

Theo tôi cuộc chiến đã xảy ra rất lâu hơn 35 năm rồi, thật sự thì sau cuộc chiến, chưa có một tổng kết chính xác ngay từ đầu. Tôi cũng không hiểu vì sao?

Trong cuộc chiến, mỗi người, mỗi chiến hạm chiến đấu trong hoàn cảnh khác nhau. Tập hợp những tin khác nhau đó lại, hy vọng sẽ có một hình ảnh, một bức tranh tổng thể về cuộc hải chiến năm xưa, một cuộc chiến gây nhiều tranh cãi. Tôi cũng mong các chiến hữu HQ vì danh dự chung, mọi người nên trung thực trong bài viết của mình. Theo tôi ai cũng có quyền nêu lên nhận định của riêng mình, sau đó chúng ta nên bình tĩnh đoàn kết nhau lại, đúc kết lại để có thể thống nhất một cách đầy đủ (dù không trọn vẹn).

Nhớ lại một chuyện cách nay trên 39 năm không phải dễ dàng gì, nhưng với tinh thần đóng góp vào hải sử VNCH, theo tôi chúng ta ai cũng sẽ làm được. Trong bài viết sẽ có nhiều chi tiết, tên... có thể sẽ không đúng lắm, chúng ta nên góp sức để sửa sai, không nên lấy đó mà đả phá nhau như đã từng xảy ra.

Trên tinh thần đó, tôi cũng xin phép được trình bày những gì mình biết được, nhớ được. Tôi cũng xin lỗi trước nếu bài viết của tôi có gây sự hiểu nhầm, với các bậc đàn anh và các chiến hữu năm xưa. Mục đích của tôi chỉ là góp phần vào lịch sử trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974, cũng như giải oan cho vị trí HQ 5 mà thôi.

Phần đầu cuộc hành quân, theo tôi thì bài viết của Trung úy Nở (HQ 5) đã nói tương đối đầy đủ, vì vị trí của Tr/úy Nở ở ngay tại trung tâm tác chiến hành quân, tôi cũng rất cảm ơn Tr/úy Nở vì trí nhớ của mình, đã cung cấp những dữ liệu hiếm hoi còn lại sau cuộc chiến.

Sau khi đến quần đảo Hoàng Sa thì chúng tôi gặp ngay một số tàu thuyền ngư trang đánh cá của Trung cộng. Các tàu này cản đường chúng tôi, với khoảng cách rất gần, Hạm trưởng Phạm Trọng Quỳnh (Hạm trưởng HQ 5) đã chấp hành lệnh của Sài Gòn là không gây hấn trước, nên đã cho chiến hạm lui khi mũi tàu nằm sát hông tàu địch.

Bên kia HQ 4 cũng đã va chạm với tàu địch, gây hư hại nhẹ cho tàu địch, nhưng do bên địch quá cố chấp, chứ không phải HQ 4 cố tình lấy hết sức đùng mạnh như bên Trung quốc tuyên truyền. Sau đó, các tàu chiến Trung quốc bắt đầu xuất hiện, tiếp tục cản đường các chiến hạm VNCH, phía ta vẫn kèm chế theo lệnh của Sài Gòn, lúc này các khẩu pháo của cả hai bên đều chia lên không.

Đến gần tối (18-01-1974) thì các tàu Trung cộng rút về phía đông bắc đảo Quang Hòa và Duy Mộng, còn các chiến hạm VNCH thì rút về phía tây nam đảo Hoàng Sa. Lúc này trời sụp tối, các chiến hạm ta được lệnh làm tối chiến hạm và giữ im lặng vô tuyến, theo chỉ thị của Đại tá Ngạc là Hải đội trưởng Hải đội 3 Tuần dương, giữ quyền chỉ huy chiến dịch Hoàng Sa. Khoảng hơn 21g đêm đó sau khi xuống ca, tôi được lệnh lên gặp Đại tá Ngạc để nhận chỉ thị, tại phòng Hạm trưởng lúc đó có mặt các sĩ quan trưởng phiên, Đại tá Ngạc giao cho HQ 5 nhiệm vụ đưa đoàn Công binh và viên cố vấn Mỹ lên đảo Hoàng Sa, với người chỉ huy phải là một sĩ quan trưởng phiên hải hành, theo ý Đại tá Ngạc đây là một nhiệm vụ quan trọng cần phải hoàn thành với sự chính xác, vì hiện nay chiến hạm đang ở trong ban đêm, các máy vô tuyến liên lạc giữa các chiến hạm cũng cho ngưng hoạt động, chỉ trừ khi báo cáo định kỳ, nhằm tránh sự theo dõi của các tàu địch. Tình trạng hiện nay là ta và địch đang đối đầu với nhau, nếu đi không đúng sẽ lọt vào tay địch.

Hạm trưởng, Hạm phó và các Sĩ quan trưởng phiên nêu ý kiến xin cho tôi chỉ huy toàn đồ bộ, với lý do tôi có đủ khả năng vì tôi đã đi thực tập trên các chiến hạm HQ 505, HQ 1, HQ 10 gần một năm trước khi nhập học khóa 24 Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang, ra trường tôi cũng đã chọn đơn vị tuần dương là HQ 5, tôi cũng là sĩ quan phụ tá hải hành được hơn 2 tháng với trưởng phiên là Thiếu tá Toàn, là người cũng mới thuyền chuyển trước tôi và Th/úy Nguyễn văn Quý khóa 24 Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang. Nhân đây, tôi cũng xin xác nhận thực sự Th/tá Toàn là Sĩ quan cơ hữu của HQ 5, Th/tá Toàn thuyền chuyển đến HQ5 nhằm đáp ứng điều kiện, một SQ/HQ chỉ huy phải có tối thiểu 2 năm phục vụ tại đơn vị tuần dương, chứ không phải là Sĩ quan tăng phái cho Đại tá Ngạc như lời của Hạm trưởng Thự (HQ 16) đã nói, Hạm trưởng Thự phát biểu nhiều điều tôi không thể hiểu? tại sao Ông lại có thể nói những điều Ông không hiểu biết rõ. Đại tá Ngạc không đồng ý, cho rằng tôi còn quá mới không thể đảm đương nhiệm vụ này. Các SQ cố thuyết phục với lý do nếu để một SQ đương phiên làm nhiệm vụ, thì khi xảy ra chiến sự sẽ thiếu nhân sự chỉ huy trong các nhiệm sở. Trường hợp tôi mới lên chiến hạm khoảng 3 tháng, thực sự chưa đảm đương được nhiệm vụ của một trưởng phiên, lúc đó tôi cũng đồng ý với các SQ, nhiệm vụ bảo vệ HQ 5 và bộ Chỉ huy chiến dịch là quan trọng hơn, tôi đã tình nguyện nhận nhiệm vụ đưa đoàn công binh lên đảo Hoàng Sa.

Sau một hồi suy nghĩ, Đại tá Ngạc cũng đồng ý với ý kiến chung, nhưng rất thận trọng, Đại tá gọi tôi lên đài chỉ huy, mục đích là kiểm tra thực tế khả năng của tôi, Đại tá đã bảo tôi lại hải đồ và đánh dấu vị trí các chiến hạm ta và địch, xác định phương hướng từ HQ 5 tới đảo Hoàng Sa và ngược lại, xong ra la bàn điện đối chiếu các phương hướng so sánh vị trí các vị sao liên quan đến vị trí chiến hạm và đảo Hoàng Sa. Sau nhiều lần kiểm tra đạt yêu cầu, Đại tá Ngạc mới chính thức giao nhiệm vụ cho tôi đưa đoàn công tác lên đảo Hoàng Sa, với nhiều lời nhắn nhủ động viên ân cần của một vị chỉ huy, vừa là tình cảm của một người đàn anh. Cùng đi với tôi có hai nhân viên HQ 5, một nhân viên Vận chuyển lái ca nô (yuyu), một chống

mũi, Tr/úy Nguyễn minh Cảnh chỉ huy toán hải kích đi chung, kéo theo sau là hai xuồng cao su do hai nhân viên hải kích cầm lái chờ đoàn công tác công binh và một cố vấn Mỹ. Chúng tôi chạy máy, chứ không bơi như lời thuật của Tr/úy Liêm, vũ khí đem theo là mấy khẩu M16. Sau khi rời chiến hạm chúng tôi đi trong tình trạng im lặng vô tuyến, có mang theo một máy PRC 25, nhưng được lệnh chỉ liên lạc khi khẩn cấp, nhằm tránh tàu địch phát giác, như vậy tình trạng im lặng vô tuyến là do Đại tá Ngạc chủ động, nhằm bảo đảm an ninh tuyệt đối cho cuộc hành quân, chứ không phải do phía Trung cộng phá làn sóng vô tuyến như lời của Hạm trưởng Thụ (HQ 16). Lúc này, chúng tôi chỉ nhìn sao trời làm phương hướng mà đi, thỉnh thoảng tôi lại nhìn về phía chiến hạm HQ 5 để đối chiếu nhằm giữ hướng cho lần về, Tr/úy Cảnh thường hay nhắc chừng tôi đi cho đúng hướng, nếu lạc vào tay Trung cộng thì tàn đời, còn nếu lạc ngoài biển khơi thì cũng khó sống, lúc này biển khoảng cấp 2 trời tối đen như mực, tôi hay trấn an các anh em, nhưng trong bụng cũng rất hồi hộp vì tất cả sinh mạng cả đoàn đều nằm trong tay tôi lúc này.

Gần một giờ trôi qua, Tr/úy Cảnh hỏi thúc tôi sao lâu quá không thấy đảo, tôi cố trấn an nói gần tới rồi, vừa nói xong thì đảo hiện ra lù lù một đống đen ngòm trước mặt, ca nô giằm máy chạy từ từ tiếp cận đảo, bỗng nhiên ca nô quay ngang như đụng đá ngầm, thì ra chúng tôi đã va chạm với các rặng san hô, nhìn xuống mặt nước biển thấy trắng xanh đích thị là nó rồi, tất cả đều lo lắng, sợ san hô làm lủng ca nô, nhưng may thay không có gì, tất cả thở phào nhẹ nhõm, một nhân viên lấy sào chống lần vào.

Gần tới đảo, tôi và Tr/úy Cảnh cho dàn hàng ngang, tất cả súng lên đạn sẵn sàng tác chiến lên đảo, trong lúc đó một nhân viên của đoàn công binh dùng đèn pin ra ám hiệu với đơn vị trên đảo, tất cả chúng tôi đều rất căng thẳng vì nếu không đúng mật hiệu, có nghĩa là chúng tôi đi không đúng đảo, có thể lạc vào đảo mà Trung cộng đang chiếm giữ, nếu điều này xảy ra tất cả anh em chúng tôi sẽ lãnh đạn từ phía địch. Lúc này, tôi nghe rõ tiếng tim đập của mọi người, tôi cũng cảm nhận được những giọt mồ hôi từ trên trán của Tr/úy Cảnh rơi xuống, trán tôi cũng đầy mồ hôi, tay đặt trên cò súng M16 mở cần bắn liên thanh, tất cả mọi người đều sẵn sàng tác chiến, vì tình thế hiện giờ chỉ có hai con đường sống hoặc chết.

Một ánh đèn pin lóe lên, tất cả hồi hộp, sau một loạt tín hiệu người liên lạc thốt lên: "phe ta!". Tất cả thở phào nhẹ nhõm. Tr/úy Cảnh nói với tôi: "anh em mình thoát nạn!". Sau khi đưa toán công binh lên đảo an toàn, chúng tôi quay trở lại chiến hạm, trên đường về cũng hơi lo lắng nhiều, vì đêm tối như mực, lại không được dẫn đường bằng vô tuyến, cũng như bằng quang hiệu.

Tôi nhìn sao trời để đi, vì thời gian đã lâu tôi không nhớ được chòm sao này {rất tiếc}, sau hơn một tiếng đồng hồ thì chòm sao đã thay đổi vị trí, tôi phải ước lượng để khẩu trừ sai số cho phương hướng mới, Tr/úy Cảnh lúc nào cũng sát cánh bên tôi nhắc chừng, như sợ tôi đi sai sẽ không về được chiến hạm. Bận về đi nhanh hơn vì nhẹ hơn, lại xuôi gió, một hồi lâu ước tính khoảng cách cũng gần đến chiến hạm, mà sao chưa thấy gì, tôi cho bật máy PRC 25 lên để liên lạc, thì tức khắc một ánh đèn tín hiệu lóe lên sát bên cách ca nô khoảng 200m, có nghĩa là chúng tôi đã đi đúng hướng vì trời quá tối nên không nhìn thấy. Nhiệm vụ đã hoàn thành một cách tốt đẹp, tất cả anh em chúng tôi ai cũng vui mừng.

Sau khi lên tàu, tôi được lệnh lên trình diện Đại tá Ngạc, Đại tá có lời khen tôi đã hoàn thành tốt nhiệm vụ đã giao, Đại tá cho hay ông cũng hơi âu lo khi giao nhiệm vụ này cho tôi. Tôi còn nhớ rõ ông dùng từ: "Qua thành thật khen em đã hoàn thành tốt nhiệm vụ đã giao". Tôi đã thi hành một nhiệm vụ bình thường của một SQ/ HQ. Nhưng chỉ một lần tiếp xúc với Đại tá Ngạc, tôi nhận thấy ông là một vị chỉ huy có trách nhiệm, biết dự trừ các tình huống, cẩn thận, trầm tĩnh biết cách sử dụng và động viên nhân viên dưới quyền, theo tôi biết ông thức gần sáng

đêm để vạch kế hoạch cho cuộc hành quân tái chiếm các đảo đã bị Trung cộng lấn chiếm, trái với nguồn tin vu khống cho là ông hèn nhát, cấu kết với địch. Theo tôi, bài viết của Tr/úy Nờ và Th/úy Hồ Hải có những chi tiết liên quan tới ông, sẽ làm sáng tỏ sự vụ hơn, vì cả hai anh đều ở đài chỉ huy và phòng vô tuyến có nhiều dịp tiếp xúc và nhận lệnh của ông.

Khoảng 3g 30 sáng ngày 19-1-1974, chiến hạm kéo còi vận chuyển và tác chiến toàn diện, cả 4 chiến hạm được chia làm hai phân đội, một ở hướng tây bắc đảo Quang hòa gồm chiến hạm HQ 16 và HQ 10, hai ở hướng đông nam đảo Quang hòa gồm chiến hạm HQ 5 và HQ 4. Cả đội hình vào vị trí lúc rạng sáng khoảng 6g.

Các chiến hạm của Trung cộng cũng đã có mặt, cũng chia làm hai tốp cặp kè với các chiến hạm của ta.

- HQ16 >> T396
- HQ10 >> T389
- HQ 4 >> K271
- HQ 5 >> K274.

Lúc này các khẩu pháo của cả hai bên đều chia lên không, còn các tàu đánh cá nguy trang và số tàu chiến còn lại của địch thì rút về bên kia đảo. Lên đài quan sát thì có thể nhìn thấy HQ 16, HQ 10 và các tàu địch, nếu nhìn vào radar thì thấy rõ như in, tôi không hiểu vì sao Hạm trưởng Thự lại nói không nhìn thấy HQ 5 và HQ 4, Đại tá Ngạc là chỉ huy cuộc hành quân, đặt bộ chỉ huy tại HQ 5, HQ 5 treo cờ soái hạm, đội hình hành quân cũng do chính Đại tá điều động, Hạm trưởng Thự không biết HQ 5 ở đâu trong lúc này, vậy thì Hạm trưởng Thự nhận lệnh của ai?

Qua điện đàm, và tin tức từ đài chỉ huy, lệnh của Tổng thống Thiệu là phải tái chiếm các đảo đã bị xâm chiếm, bằng bất cứ giá nào, dùng ngoại giao nếu không được, cần thiết dùng vũ lực, nếu không hoàn thành sứ mạng không một chiến hạm nào được phép trở về, lệnh quyết tử đã ban ra, tất cả chúng tôi đều phải nghiêm chỉnh chấp hành, không một ai thắc mắc, vì khi ra Hoàng Sa thấy tình thế, chúng tôi đã hình dung ra thế nào cũng phải xảy ra chiến tranh .

Lệnh Sài Gòn liên tiếp thúc giục Bộ chỉ huy hành quân, phải lập đầu cầu đổ bộ lên đảo Quang Hòa, đặt Đại tá Ngạc vào một vị trí khó xử, vì nếu đổ bộ lên đảo mà không tiêu diệt chiến hạm địch đang cặp kè sát bên ta, thì khó thành công. Còn nếu bắn chiến hạm địch trước, kể như VNCH chính thức tuyên chiến với Trung Cộng, làm nảy sinh một cuộc chiến mới, chắc chắn sẽ gây nhiều bất lợi lớn cho ta. Nếu nảy sinh rắc rối về ngoại giao, trách nhiệm sẽ đè nặng lên vai Đại tá Ngạc, vị Chỉ huy hành quân.

Trong cuộc chiến với miền bắc VN, nhiều lần các chiến hạm VNCH đã nhịn nhục, để tránh va chạm có thể dẫn đến chiến tranh chính thức với Nga Sô, trong thời gian đi thực tập khoảng 3 tháng tại khu trục hạm HQ 1 khoảng năm 1971, tôi đã chứng kiến sự kiện tàu Nga Sô đang vào tiếp vũ khí cho VC tại cù lao Ré, lúc đó 3 chiến hạm ta gồm HQ 1, HQ 13 và HQ 14. Trung tá Đồng là Hạm trưởng HQ13 đòi bắn chiếc tàu buôn này, vì đã xâm nhập hải phận VNCH, lại có hành động khiêu khích các chiến hạm ta. Nhưng Sài Gòn đã không cho bắn, lý do e ngại sẽ gây nên cớ để Nga Sô trực tiếp tham chiến gây bất lợi cho ta.

Nhận được thông tin Sài Gòn ra lệnh tái chiếm các đảo bị địch lấn chiếm, các SQ trưởng khẩu đều quyết tâm bắn chiến hạm địch trước, tuy nhiên bộ chỉ huy hành quân cũng đã phân tích lợi hại, và đã thống nhất phương án đổ bộ lên đảo.

Khoảng gần 7g sáng ngày 19-1-1974, HQ 5 cho đổ bộ toán người Nhái Hải kích do Thiếu úy Đơn chỉ huy, các người lính Hải kích bận quần sọt ở trần, võ trang súng M16, M18, M79 cả AK bá xếp và B40, đại liên M60, M72 và dao găm. Các anh xuất quân với khí thế oai hùng, tôi có hỏi: "Các anh xem mình có thể đẩy lui được bọn họ không?" Một anh trả lời: "Thiếu úy đừng lo bọn này chúng tôi sẽ xử lý nhanh thôi, chắc không hơn 1 giờ là xong". Các anh rất tự tin, trong thời gian trên chiến hạm các anh hay kể lại những chiến công mà đơn vị các anh đã làm nên, sự thật là lúc thời chiến, trong binh chủng HQ, chúng tôi rất ngưỡng mộ các chiến sĩ thuộc lực lượng người Nhái, Hải kích, Biệt hải.

Khi toán Hải kích tới đảo, Th/úy Đơn trưởng toán cho dàn hàng ngang chuẩn bị xung phong, từ chiến hạm tôi thấy lính TC chạy ra ngăn, Th/úy Đơn giơ cao khẩu colt 45 hô xung phong, tiếng hô xung phong nghe rất lớn, từ chiến hạm tôi cũng có thể nghe được, một Hải kích tên Long cầm khẩu đại liên M60 xung phong nã đạn về phía địch, địch bắn trả từ những công sự đã bố trí sẵn, quân ta anh dừng nhưng tình thế hoàn toàn bất lợi do địa hình hoàn toàn trống trải, đội hình của toán đổ bộ còn nằm gần nửa người dưới nước biển, gần như là làm bia cho quân địch bắn, lợi thế về cách đánh biệt kích sở trường của các anh không có điều kiện phát huy, bất lợi hoàn toàn, kết quả Hạ sĩ Long tử trận, Th/úy Đơn cũng bị một viên đạn bắn trúng vào đầu, trong khi tay còn giơ cao khẩu colt 45 hô xung phong, vài nhân viên khác bị thương. Lúc này đạn thượng liên địch bắn xối xả, cày một lần chắn ngang trước mặt toán đổ bộ, tạo thành một hàng rào chắn ngăn không cho toán đổ bộ tiến lên, nước bắn lên tung tóe, từ chiến hạm nhìn thấy rất rõ.

Thấy tình thế bất lợi hoàn toàn, bộ Chỉ huy hành quân đành cho lệnh rút quân về chiến hạm, các nhân viên bị thương đưa sang HQ 4, còn các tử sĩ được quàng tại kho thả bóng của HQ 5. Bộ chỉ huy hành quân báo cáo về Sài Gòn, lệnh Sài Gòn ra lệnh tạo điều kiện tái lập đầu cầu đổ bộ tiến chiếm lại đảo, bộ chỉ huy hành quân trình phương án mới là sẽ tấn công các chiến hạm địch trước, vì tái đổ bộ là không thể thực hiện được, Sài Gòn chấp thuận, lệnh ban ra là các chiến hạm pháo lên đảo, nếu chiến hạm địch tấn công ta, chiến hạm ta sẽ bắn trả (phải tuân thủ qui chế ngoại giao quốc tế). Song tình hình thực tế không thể làm như vậy được, Đại tá Ngạc trình phương án mới là cho HQ 10 pháo lên đảo Quang Hòa, làm hiệu lệnh tấn công, tất cả chiến hạm ta sẽ đồng loạt tấn công địch trước, Sài Gòn chấp thuận, lệnh tác chiến được khai triển chi tiết đến các chiến hạm, phân định mục tiêu rõ ràng cho từng chiến hạm, từng trường khẩu. Lúc này các khẩu pháo của cả hai bên tham chiến đã đồng loạt chia thẳng vào nhau. Giờ G đã điểm, lúc này khoảng 10g30, Đại tá Ngạc cho mở máy âm thoại, tất cả hệ thống liên lạc đều nghe rõ tiếng pháo lịch sử phát ra từ chiến hạm Hộ tống hạm Nhật Tảo HQ 10, mở màn cho cuộc chiến Hoàng Sa năm 1974.

- HQ 16 tác xạ vào T 396
- HQ 10 tác xạ vào T 389
- HQ 4 tác xạ vào K 271
- HQ 5 tác xạ vào K 274.

Lúc này các chiến hạm ta và địch bố trí theo hình vành cung, các chiến hạm ta nằm ngoài, các chiến hạm địch nằm trong giữa chiến hạm ta và đảo, lúc này khoảng cách giữa chiến hạm ta và địch rất gần, khoảng 500m - 700m, sóng khoảng cấp 3, HQ 4 nằm trước mũi HQ 5 khoảng cách độ chừng 500m, các chiến hạm địch thường lùi về sau các chiến hạm ta giữ ở vị trí hướng 4g - 5g của chiến hạm ta.

Thấy các chiến hạm ta lớn hơn, các chiến hạm địch đã lấp đạn xuyên phá, ngược lại chiến hạm ta lấp đạn đa số là chạm nổ và đạn lửa chỉ đường, quan điểm của chúng ta là các chiến hạm địch nhỏ hơn phần thân tàu thấp, khó bắn, phần trên thân tàu trống trải, dùng đạn chạm nổ để gây thiệt hại về người hơn, thực tế sau cuộc chiến, chúng ta đã gây cho địch nhiều thương vong về người, và nhanh chóng làm mất khả năng chiến đấu của địch. Nhận biết đây là trận chiến một mất một còn, tôi và tr/úy Bích là trưởng khẩu 2 khẩu pháo 40 ly đơn ở sân sau mang số hiệu 43, 42 cho mang đạn lên boong tàu tối đa, cho nạp đạn lửa chỉ đường và cho xếp đạn lửa xen kẽ đạn thường, để dễ dàng bắn trúng mục tiêu. Các xạ thủ pháo 42, 43 lấy đường ngắm là đài chỉ huy chiếc K274.

Lúc này, HQ 4 và HQ 5 đang giữ cho các chiến hạm địch ở vị trí từ 3g - 4g để tận dụng hỏa lực tối đa, các chiến hạm địch lùi lại đằng sau lái HQ 5, chúng tôi hơi ngạc nhiên, nhưng sau đó mới nhận ra rằng, các chiến hạm địch e dè 2 khẩu pháo 76 ly 2 bắn bằng radar, và 2 dàn phóng ngư lôi đặt hai bên hông chiếc HQ 4, mỗi dàn gồm 3 ống, chúng tôi lúc đó đã cười thầm, vì biết địch đã bị hổ! thật sự hệ thống tác xạ bằng radar của HQ 4 không hoạt động, cũng như ống phóng như lôi không có đạn, ngay từ khi Mỹ chuyển giao cho HQ/VNCH. Tuy nhiên chúng tôi lo lắng cho HQ 4 nhiều cũng vì lý do này.

Sau tiếng pháo đầu tiên từ khẩu 76,2 ly của HQ 10, các chiến hạm ta đồng loạt khai hỏa, các chiến hạm địch hơi lúng túng có lẽ họ không nghĩ rằng VNCH lại dám tấn công một nước Trung Hoa, từ ngàn xưa chỉ có họ đánh ta trước, chứ không có tiền lệ VN dám đánh họ như VNCH ngày nay, tiếng đạn pháo từ HQ 5 nổ vang rền, phát đạn đầu tiên của khẩu 127 ly từ HQ 5 rơi sát thân tàu địch, làm thành một cột nước bắn cao che lấp đài chỉ huy chiếc K 274, cùng lúc các đạn 40, 20 và cả đại liên 50 từ HQ 5 cũng bắn tới tấp, ánh lửa chớp nổ như pháo bông, sau vài giây lúng túng, chiến hạm địch cũng đã pháo trả quyết liệt, cả hai bên so kè nhau, mỗi bên vận chuyển chiến hạm sao cho phát huy được lợi thế của mình.

HQ 5 cũng trúng một số đạn pháo, nhưng nhờ phía địch bắn đạn xuyên phá nên bước đầu chưa có thương vong, tôi đang ở sân sau, đạn pháo lớn nhỏ bay ngang đầu nghe vèo vèo, các thanh sắt hai bên hông tàu dùng để căng bạt che sân sau bị bắn gãy ngang nghe như đốn mía, đa số đạn pháo của địch rơi xuống biển cách tả hạm HQ 5 khoảng 5m - 30m hướng từ 4g - 6g. Một trục trặc xảy ra cho khẩu 43 bên tả hạm, người xạ thủ bỗng la lên: "chiều hướng, chiều hướng, sao không quay?", thì ra nhân viên vị trí chiều hướng vì quá căng thẳng nên không cử động được, tình thế khẩn cấp quá, tôi liền tháo điện thoại đang mang trên đầu ra và quay sang giao cho Thượng sĩ Tài là phó khẩu 43, tôi phóng ngay lên sàn pháo và ngồi vào vị trí chiều hướng, đồng thời báo nhân viên bị sốc xuống hầm phụ tiếp đạn. Bắn được vài phút, Th/sĩ Tài báo có Tr/úy Đức từ đài viễn khiển cần liên lạc với tôi, tôi leo xuống, Th/sĩ Tài lên thế vị trí chiều hướng khẩu 43 cho đến khi khẩu pháo này bị kẹt không nạp đạn được.

Tôi liên lạc với Tr/úy Đức, Tr/úy có hỏi sao tôi không mang điện thoại, tôi có trình bày vấn đề tắt sự việc, Tr/úy Đức báo tôi báo cáo tình hình chiến hạm địch, và chỉ thị cho tôi tiếp tục tác xạ chính xác vào đài chỉ huy chiếc K274. Lúc này nhìn sang HQ 4 tôi thấy khẩu 76 ly 2 im bật, nghe qua điện thoại HQ 4 báo cáo khẩu 76 ly 2 sau lái bị trở ngại tác xạ, sửa chữa một hồi sau cũng bắn được vài phát, lại bị hư hệ thống nạp đạn, khó khăn đã đến với HQ 4 vì chỉ còn khẩu pháo 76 ly 2 phía trước mũi, khẩu 20 ly bên hữu hạm cũng trúng đạn, người bạn cùng khóa 24 đệ nhị Song ngư với tôi tên Nguyễn Phúc Xá cũng đã hy sinh.

Thấy HQ 4 đã giảm hỏa lực, thực tế không có đạn ngư lôi, K274 vượt nhanh lên cùng K271 tấn công HQ 4, theo chúng tôi từ sân sau trực tiếp quan sát, lý do này hợp lý hơn giả thuyết cho

rằng K274 và K271 tập trung tấn công HQ 4 là vì HQ 4 treo cờ soái hạm. Vì ngay từ đầu, khi các ông phóng ngư lôi chia vào các chiến hạm địch, các chiến hạm địch đều tìm cách né tránh. Nhân đây, tôi cũng xin nói rõ HQ 5 là soái hạm, lúc gần vào trận chiến chúng tôi có ý kiến, nếu HQ 5 treo kỳ hạm thì chẳng khác nào chỉ điểm cho địch biết đây là bộ Chỉ huy để tập trung tấn công, Đại tá Ngạc cũng đã biết rõ điều này, Ông đã cho hạ kỳ và trao cho HQ 4.

Lúc này HQ 4 đã phải rút về phía trước để né hỏa lực của địch, thấy chiến hạm bạn gặp nguy hiểm, Hạm trưởng HQ 5 Phạm Trọng Quỳnh đã nhanh chóng điều chiến hạm vượt lên cắt đường K274 và cả K271. HQ 4 lại gặp hiểm nguy tiếp theo khi khẩu pháo duy nhất trước mũi bị trúng đạn làm hư hệ thống nạp đạn, và làm nguội, theo lời kể lại của một số nhân viên HQ 4 khẩu pháo này bắn được khoảng 60 - 70 viên đạn thì bị hư. Trong tình thế đó Bộ chỉ huy cho lệnh HQ 4 rút về phía trước, HQ 5 lúc này nằm ngang mặt 2 chiến hạm địch, cả hai bên lúc này dùng hết hỏa lực để hồng tiêu diệt nhau, dù rằng cả hai phía cũng đã bị nhiều thiệt hại. Lệnh của Tr/úy Đức từ đài viễn khiển lúc này, đã kịp thời chuyển mục tiêu của khẩu 42 (Tr/úy Bích) từ chiếc K274 sang chiếc K271, còn khẩu 43 bên tôi vẫn tiếp tục tác xạ vào chiếc K 274. Các chiến hạm xoay vần nhau, có lẽ viên đạn 127 ly của HQ 5 đã bắn lạc về phía HQ 16 vào lúc này, sự thật là HQ 5 luôn ở trong vòng chiến từ đầu cho đến cuối trận chiến, chứ không phải ở ngoài xa bắn bừa vào HQ 16, như lời Hạm trưởng Thụ (HQ 16) đã nói, đó là một lời nói không xác thực và thiếu trách nhiệm, hay nói đúng hơn là vu khống, nhằm che đậy một sự thật gây bất lợi cho Hạm trưởng Thụ.

Từ lúc nổ súng tới giờ khoảng 30 phút, tiếng súng giảm dần, từ sân sau tôi thấy rõ 2 chiến hạm địch K274 và K271 trở đầu về phía đảo Quang Hòa trông có vẻ bị thương rất nặng, K271 có lửa cháy, K274 khảm phía sau lái như sắp chìm, cả hai cố gắng lết tới đảo, cả hai chiếc cho lặn xuống biển các thùng chứa khói nguy trang để lẩn tránh, một lúc sau khói trắng đã lan tỏa khắp nơi, tôi không còn nhìn thấy gì cả. Về phía ta, HQ 5 cũng bị khá nặng, các khẩu 50 ly, 20 ly bị hỏng, điều đáng nói là khẩu pháo chính 127 ly bị trúng đạn, trưởng khẩu là Tr/úy Đồng hy sinh ngay tại pháo tháp, Tr/ úy Đồng là Sĩ Quan Võ Bị Đà Lạt cùng khóa với Tr/úy Phú là trưởng ngành Vận chuyển/Trọng pháo của tôi, cả hai vừa mới thăng cấp Tr/úy chưa đầy một tháng, bên hữu hạm trúng nhiều đạn, đài chỉ huy và phòng vô tuyến bị hư hại nhiều làm gián đoạn vô tuyến, không liên lạc được, chỉ liên lạc gần với HQ 4, khẩu 40 ly đôi phía trước bị bể ống giảm nhiệt, sau nhiều lần sửa chữa cũng không còn hoạt động, Tr/sĩ Trọng pháo Quang hy sinh trong lúc sửa chữa khẩu đại liên 50 bên hữu hạm, bên trong chiến hạm cũng trúng nhiều đạn pháo, gây nhiều đám cháy, các nhân viên phòng tai, Cơ khí của Đại úy Nguyễn (HHTT) cùng với các chiến sĩ Hải kích tích cực chữa cháy và vá các lỗ hỏng bên hữu hạm.

Tiếng Tr/úy Đức trên đài quan sát bảo tôi báo cáo về tàu địch, do màn khói nguy trang lan rộng nên tôi không thấy gì, tôi nhắm chừng có lẽ chiến hạm địch đã chìm rồi, vì không thấy động tĩnh gì, tôi bèn báo là chiến hạm địch đã chìm rồi!. Một lúc sau màn khói tan dần, tôi thấy rõ 2 chiến hạm địch đang lết gần tới đảo, một chiếc đang chìm, còn một chiếc cũng đang chìm phần sau lái, lúc này Tr/úy Đức lại hỏi tiếp: "anh báo cáo chiến hạm địch chìm sao tôi thấy hai chiếc nào vậy!" tôi trả lời: "nó đó, hồi nãy vì màn khói che khuất nên tôi không thấy rõ, nhưng bây giờ một chiếc đang chìm còn chiếc kia nếu ủi bãi không kịp thì chắc cũng chìm luôn". Tr/úy Đức nghe vậy báo cáo cho Bộ chỉ huy hành quân là 2 chiến hạm địch là K274 và K271 đã chìm.

Bỗng nhiên, sau làn khói nguy trang, một loạt đạn pháo từ hướng 3g bắn tới tấp về phía HQ 5, nhìn kỹ thì đó là 2 chiến hạm địch đang chạy hết tốc độ, phía trước mũi sóng rẽ trắng xóa, lúc đầu chúng tôi nhận định đó là hai chiến hạm địch T396 và T389, sau khi bắn cháy HQ 10 và làm hư hại HQ 16, lúc đó HQ 16 đã rút lui, nên 2 chiến hạm địch quay sang cứu K271 và K274. Sau

này, chúng tôi mới biết 2 chiến hạm địch T396 và T389 cũng đã bị loại khỏi vòng chiến. Chúng tôi không thể nhìn rõ số tàu 2 chiến hạm này, chắc có lẽ là 2 chiếc tuần duyên hạm 281 và 282 từ hướng đảo tiến ra tiếp ứng, đã tấn công HQ 5, cả hai chiến hạm này pháo dữ dội vào HQ5.

Trong tình trạng đang khắc phục các hư hỏng do đạn pháo của địch, bị tấn công bất ngờ ngang hông phía hữu hạm, tôi ước đoán HQ 5 trúng đạn không dưới 40 - 50 trái đạn pháo của địch, một số trúng đài chỉ huy, đa số trúng vào thân tàu, từ hầm máy, các phòng ngủ, kho điện tử phát cháy vì bị 2 trái pháo, vì sợ đám cháy có thể làm nổ hầm đạn 127 ly, Hạm trưởng Quỳnh phải cho lệnh làm ngập hầm đạn này, để bảo vệ an toàn cho chiến hạm. Do chỉ còn 2 khẩu pháo 40 ly đang sau lái, Hạm trưởng HQ 5 phải vận chuyển tàu trở hướng đông nam, hai máy tiến full, chạy chữ chi để giảm thiểu tối đa hỏa lực của địch, đồng thời dùng hỏa lực của 2 khẩu 40 ly sau lái bắn trả.

Lúc này, hai chiến hạm địch chạy song song nhau, nã pháo liên tục vào HQ 5, trung bình địch bắn 3 phát thì trúng 1, có lúc đạn pháo bắn trực xạ bay thẳng ngang đầu chúng tôi, một viên đạn bay thẳng vào trung tâm điện tử, dưới chân phòng thả bóng, làm Th/sĩ Nguyễn phú Hào gục chết tại bàn ngồi. Miếng đạn pháo văng tứ tung, cũng may là sân sau mới được làm sàn gỗ, do chiến hạm HQ 5 dự trù sẽ chở Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu sang thăm Thái Lan, do vậy đa số miếng đạn đều ghim thẳng xuống ván, hạn chế nhiều thương vong cho nhân viên sau lái. Cả hai khẩu 42 và 43 sau lái lúc này cũng bắn trả dữ dội, buộc chiến hạm địch phải giảm tốc độ rượt đuổi. Không may cho ta, do bắn với nhịp độ nhanh, một phần do ảnh hưởng bởi lực ly tâm khi chiến hạm vận chuyển ziz zac, nhân viên khẩu 43 bên tả hạm nạp không đúng cách đã làm kẹt đạn, lúc này chỉ còn 1 khẩu 42 của Tr/úy Bích là còn hoạt động, tiếp tục pháo trả về phía địch.

Nhân viên khẩu 43 tập trung, thay phiên nhau leo lên, leo xuống để cố móc gắp đạn bị kẹt ra, bản thân tôi cũng rướm máu các đầu ngón tay khi cố tìm cách cạy các viên đạn lên. Khẩu 43 chưa sửa được, thì một tin chẳng mấy tốt lành lại đến, khẩu 42 lại bị kẹt đạn, điều này có nghĩa là HQ 5 sẽ trở thành một tấm bia di động cho chiến hạm địch mặc sức bắn phá. Thấy vậy 2 chiến hạm địch tăng tốc và bắn tới tấp, đạn pháo rơi sát lái tàu làm nước văng tung tóe ướt cả chúng tôi.

Các anh em ai nấy thay phiên nhau cố sửa chữa, động viên nhau vì không sửa được thì chắc chắn HQ 5 sẽ bị tiêu diệt. Lúc này, ngoài nhân viên thay nhau leo lên sửa chữa, còn lại thì chỉ còn cách đứng nhìn tàu địch bắn mình, đạn pháo bay vèo vèo ngang đầu. Bỗng nhiên tôi nghe Tr/úy Bích là trưởng khẩu 42 té nhào vào tôi và la lên: "Minh ơi! tao bị thương rồi", thì ra Tr/úy Bích bị một miếng pháo văng trúng tay phải, tuy nhiên vết thương không nặng lắm, tôi cho nhân viên đưa Tr/úy xuống hầm tàu chữa thương .

Trong nỗ lực cuối cùng, tôi leo lên khẩu 42 để xem kỹ có hy vọng sửa được không, sau cùng chúng tôi đều có chung nhận định là khẩu 42 không thể nào sửa được, tất cả dồn vào cố gắng sửa chữa khẩu 43, đó là hy vọng cuối cùng của chúng tôi. Lúc này chiến hạm đang vào vào thời điểm trở hướng lái nên lực ly tâm rất mạnh, một loạt đạn pháo bắn tới, một nhân viên ngồi thụp xuống để né đạn, tôi đang cố vịn lấy thành pháo, vì khẩu pháo chưa kịp gài chốt, một chuyển động trở hướng của chiến hạm làm khẩu 42 quay nòng sang bên hữu hạm, đồng thời một viên đạn pháo bắn thẳng vào đầu tôi, nhưng may thay hộp cơ bãm khẩu 42 đã kịp đỡ đạn giùm tôi, một ánh lửa chớp lên, một tiếng nổ lớn, một cụm khói bao trùm cả 2 khẩu pháo. Các nhân viên từ bên khẩu 43 chạy sang vừa dùng tay quơ khói, vừa gọi tên tôi xem có còn sống không vì đạn nổ quá gần cách khoảng 1m, lúc này tai tôi ù lên, tôi còn nhớ rõ, nhân viên đang ngồi dưới chân tôi, đã mò

trong làn khói sờ sẫm hai chân tôi hỏi: "Ông có sao không?", tôi thì cúi xuống sờ đầu anh và hỏi lại: "Anh có sao không?" sau khi khói tan dần tất cả chúng tôi đều mừng rỡ, vì không ai bị thương.

Coi lại thì thấy hộp cơ bầm bị phá vỡ lớp thép bao bọc, khối cơ bầm bằng thép trắng bị phá lõm vào bằng cái tô. Thế rồi vận may đã đến, một tiếng hô lên: "cạy được rồi!", tất cả reo mừng, xúm lại quanh khẩu 43, tôi nhắc chừng các xạ thủ bắn từ từ chính xác không nên bắn nhanh quá có thể bị kẹt đạn, tôi nhớ (vì lâu quá không biết có chính xác không) dặn Th/sĩ Tài lên nạp đạn vì Ông lớn tuổi, bình tĩnh và kinh nghiệm. Những loạt đạn đầu tiên đã trúng đích, tôi nhìn thấy rõ ánh lửa chớp liên hồi trên đài chỉ huy chiến hạm địch, cái khó của các xạ thủ khẩu 43 là, chỉ một khẩu pháo mà phải tác xạ trúng hai mục tiêu, nhưng các anh em đã làm được, tùy vị trí mà lần lượt bắn xen kẽ, các loạt đạn bắn gần như chính xác, đã buộc chiến hạm địch phía ngoài bên hữu phải giảm tốc độ, nhập vào hàng một để tránh đạn pháo của ta. Sau nhiều loạt pháo chính xác vào chiến hạm địch đi đầu, đã buộc 2 chiến hạm địch giảm tốc độ quay đầu trở lui, HQ 5 thoát khỏi sự truy kích.

Lúc đó HQ 4 chạy phía trước cách khá xa, HQ 5 tiếp theo sau chạy chậm hơn vì đang phải khắc phục các đám cháy, và các lỗ thủng bên hữu hạm, nặng hơn cả là kho điện tử bị 2 trái đạn pháo 37 ly, gây cháy toàn kho không chữa được, sức nóng có thể gây nổ kho đạn 127 ly sát bên, Hạm trưởng phải cho làm ngập nước kho đạn 127 ly. Với tình trạng này, dù cây pháo 127 ly không hư, HQ 5 cũng không có đạn để bắn, lúc này tàu nghiêng về phía hữu hạm, Đ/úy Nguyễn cùng các nhân viên cơ điện khí và phòng tai tích cực khắc phục mọi trở ngại, làm cân bằng lại chiến hạm, theo tôi chiến công của HQ 5 phần nửa là công rất lớn của Đ/úy Nguyễn và các nhân viên của ngành Cơ khí/Phòng tai, trong đó có sự đóng góp tích cực của các ch/ sĩ người nhái và hải kích. Vì trên thực tế, HQ 5 trúng rất nhiều đạn pháo của địch, gần như phải chịu sự tấn công gần 4 chiến hạm địch, nếu đội ngũ Cơ khí/Phòng tai của chiến hạm không giỏi thì HQ 5 có thể không về tới bến an toàn, hai hầm máy chánh đều bị trúng đạn, mỗi hầm trúng 2 trái pháo, đạn trúng nơi nào thì hầu như ngay tức khắc, nhân viên Phòng tai có mặt kịp thời và ngay, phòng ngũ của tôi ở tầng dưới cũng bị 2 trái 37 ly, đạn nổ làm nát cả giường của Tr/úy Đồng (trưởng khẩu 127 ly bị tử thương ngay trên pháo tháp), riêng giường tôi bị một miếng pháo văng trúng ngay đầu, làm tung cả nệm lên, nhưng không xuyên qua được tấm nệm, y như ngoài thực tế tôi được hộp cơ bầm khẩu 43 đỡ đạn.

Cả chiến hạm lúc này phải nhịn đói, vì nhà bếp cũng bị đạn, đành nhai mì gói đỡ lòng, riêng tôi vì hay đem bánh mì khô theo, nên chia cho các anh em ăn cầm hơi cũng đỡ. Trận đánh kết thúc khoảng 11g 15', kéo dài khoảng 45', trong đó trận chánh khoảng 30', 15' sau là trận truy kích cứu viện của địch, đạn pháo địch bắn trúng đài chỉ huy khoảng 7 trái, hai cửa đài chỉ huy mỗi bên bị 2 - 3 trái, phía trước bị hai trái, một trái xuyên thủng lớp thép vành cung bên ngoài xuyên tiếp qua thành đài chỉ huy trúng ngay thanh đà đi xuyên luôn qua hộp gạt tàn thuốc ngay ghế hạm trưởng phát nổ, nhưng may thay không ai bị tử thương, hai bên hông cửa đài chỉ huy mỗi bên cũng bị từ 2 tới 3 trái đạn pháo. Trong cuộc chiến, đài chỉ huy HQ 5 vẫn mở toang cả 2 cửa, có lẽ nhờ vậy một số đạn pháo địch bắn trúng đài chỉ huy có thể đã bay lọt ra ngoài, nên không gây thiệt hại về người, Hạm trưởng HQ 5 quả là cao số vẫn không hề hấn gì!, đạn cũng trúng phòng vô tuyến, do đó thời gian này HQ 5 không thể liên lạc với trung tâm hành quân ở Đà Nẵng, điều này Tr/úy Nữ và Th/úy Hồ Hải nói rất rõ và chính xác.

Sau khi cân bằng lại chiến hạm, HQ 5 tiếp tục vừa chạy vừa sửa chữa các hư hỏng, nối lại hệ thống liên lạc, khoảng 14g khi đi ngang đảo Tri Tôn đã liên lạc được với bộ chỉ huy hành quân, Đại tá Ngạc đã báo cáo tình hình, diễn tiến trận đánh. Lệnh Sài Gòn buộc HQ 5 và HQ 4 quay trở

lại Hoàng Sa tiếp tục chiến đấu, kể cả phải ủi bãi khi cần thiết, lại một lệnh quyết tử một lần nữa được ban ra, Đại tá Ngạc phải chấp hành, HQ 5 và HQ 4 tức tốc quay trở lại hướng Hoàng Sa. Thấy chiến hạm đột ngột quay đầu trở lại, chúng tôi rất ngạc nhiên, không hiểu? Tôi liền chạy lên đài chỉ huy hỏi rõ, tất cả SQ và Nhân viên chiến hạm đều đồng thanh phản đối lệnh này, vì cả hai chiến hạm hiện nay không còn hỏa lực chiến đấu, trở lại là đi vào chỗ chết thực sự không ích lợi gì! song Đại tá Ngạc đã giải thích: Ông sẽ cố gắng trao đổi với Sài Gòn thêm để Sài Gòn hiểu rõ tình hình hiện nay của 2 chiến hạm, trước mắt chúng ta phải chấp hành quân lệnh!

Đi được khoảng 2g thì có lệnh quay trở về Đà Nẵng, trong thời gian này khẩu đội 43 sau lái vẫn trong tình trạng sẵn sàng tác chiến, sau chuyển sang tác chiến phòng không, ngừa máy bay địch tấn công, chỉ khi về gần tới Đà Nẵng, bắt liên lạc được với đội hình yểm trợ cuộc hành quân gồm các chiến hạm tuần dương và cả các tàu tuần duyên, lúc này nhiệm sở tác chiến mới được hủy bỏ. Hải hành trong đêm, chúng tôi không ai ngủ được dù ai cũng mệt mỏi, lúc này điều mọi người quan tâm nhất chính là tin tức của các nhân viên HQ 10 và các ch/sĩ Bộ binh, Hải kích đã đào thoát, không hiểu số phận các anh em đó ra sao? Sau này, mỗi khi có tin tàu buôn nước ngoài vớt được một số anh em đào thoát, ai cũng vui mừng như tin người thân của họ. Tôi thiết nghĩ, nếu HQ 5 còn khả năng tác chiến, chúng tôi sẽ quay lại cứu các chiến hữu của mình, mà không đợi lệnh của Sài Gòn.

Khoảng 7g sáng ngày 20-1-1974, HQ 4 và HQ 5 về đến cảng Tiên Sa, Đà Nẵng, các thương binh và các tử sĩ được chuyển đi, HQ 4 và HQ 16 được lệnh về Sài Gòn, lúc này HQ 16 vẫn để tàu nghiêng khoảng 25% -30%, dù có thể cân bằng được, Hạm trưởng Thụ bảo là Sài Gòn để như vậy cho dân chúng thấy xúc động mà căm thù Trung cộng hơn! Nếu nói như vậy, HQ 5 mà không sửa chữa để vậy chắc ai trông thấy sự thật chắc mũi lòng chắc? theo tôi, dân chúng Việt Nam căm thù quân xâm lược là vì họ đã ý sức mạnh lấn chiếm trái phép hải đảo của chúng ta, chứ không phải vì một hai chiến hạm bị chìm hoặc hư hại mà căm thù!

HQ 5 được sửa chữa khẩn cấp, chỉ vá sơ phần vỏ tàu nhất là bên hữu hạm khoảng hơn 30 lỗ, các vết đạn phần trên chỉ dùng lưới vá sơ rồi sơn lại nhìn từ ngoài vào khó nhận biết, chỉ khi nhìn từ bên trong ngó ra mới thấy, hầm đạn 127 ly được cho bốc số đạn cũ bị làm ngập nước, thay bằng đạn mới, tất cả thao tác chuyển số đạn trên đều làm bằng tay, vì hệ thống băng chuyền đã bị hư, tôi cũng đã tham gia từ đầu cho đến cuối cùng tất cả nhân viên HQ 5 kể cả sĩ quan. Riêng khẩu 42 bên hữu hạm không phải thay cơ bả như lời Tr/úy Nở, mà lấy khẩu pháo 40 ly của HQ 16 thay sang, tôi là SQ/phụ tá Vận chuyển/Trọng pháo tôi rõ chuyện này, đích thân tôi đứng coi thay pháo.

Lệnh Hạm trưởng Quỳnh tất cả phải làm sạch chiến hạm để đón Tướng Ngô quang Trưởng và Tư lệnh/HQ vùng I xuống thăm chiến hạm, lúc đầu chúng tôi nói với nhau, mấy ông Tướng xuống đây thấy cảnh chiến hạm te tua thế này chắc xót lắm!, nhưng thực tế Hạm trưởng không dẫn phái đoàn xuống tầng dưới mà chỉ đi thoáng trên boong tàu đến phòng Hạm trưởng rồi về, chúng tôi ai cũng ngạc nhiên, không phải muốn khoe vết thương, nhưng sau một trận chiến, bất kỳ một vị chỉ huy tốt phải biết quan tâm tới các chiến sĩ của mình. Thực sự, nếu Tướng Trưởng và Tư lệnh/HQ vùng I, tham quan cận kề các tổn thất thực sự của HQ 5, thì những tin đồn thất thiệt về HQ 5 và HQ 4 đã không xảy ra ngay sau khi trận chiến kết thúc, và kéo dài cho đến ngày hôm nay, qua lời thuật không trung thực, cố ý xuyên tạc của Hạm trưởng Thụ. Tôi chỉ dự một buổi họp tại phòng ăn sĩ quan chiến hạm, mục đích báo cáo những hoạt động, các hư hỏng, tổn thất của các ban ngành, nhưng cũng chỉ sơ lược không thấy nói rõ các hoạt động chung cho các chiến hạm tham chiến, thành thật mà nói công tác chiến tranh chính trị lúc này rất yếu, hay nói đúng hơn là không có hoạt động gì đáng kể. Phần tôi và các nhân viên hầu như không thấy nhân

viên an ninh nào tiếp xúc, tôi cũng nghe lời đồn là HQ 5 không tham chiến, như lời Tr/úy Liêm đã nói, chúng tôi cũng có ý kiến, nhưng Hạm trưởng HQ 5 Tr/tá Quỳnh trấn an nhân viên chiến hạm, bảo rằng đó chỉ là tin đồn nhảm, chúng ta là cây ngay không sợ chết đứng. Nhưng thực tế, HQ 5 không sợ chết đứng, mà có kẻ đã định đốn ngã cây đò, bằng những vu cáo, tin tức không trung thực.

Tối đêm giao thừa, phái đoàn tâm lý chiến có đến ủy lạo chiến hạm, chúng tôi vừa mệt mỏi vì căng thẳng sau cuộc chiến, phải lo dọn dẹp cất lựu để chuẩn bị nhiệm vụ mới, lại suy nghĩ tới các ch/ hữu đã hy sinh, một số còn đang trôi dạt trên biển chưa tìm được, thì còn lòng dạ nào mà vui đón Tết, nên đã phụ lòng tốt của các anh chị em đoàn tâm lý chiến.

Sáng mừng một Tết, HQ 5 lên đường đi tìm kiếm các anh em đã đào thoát, thời tiết lúc này mùa gió chướng nên biển hơi động, sóng cấp 4-5 có khi cấp 6, rất khó quan sát, sau mấy ngày tìm kiếm không kết quả, chiến hạm tiếp tục công tác. Đầu tháng 2, HQ 5 tham dự cuộc hành quân Trần Hưng Đạo 48 cùng các chiến hạm HQ 17, HQ 07, HQ 405, tiến về quần đảo Trường Sa yểm trợ cho TĐ/ ĐPQ tỉnh Phước Tuy, ra đóng quân chiếm giữ các đảo nổi tại quần đảo Trường Sa, sau khi hoàn thành nhiệm vụ các chiến hạm khác lui về chỉ còn một HQ 5 làm nhiệm vụ bảo vệ, tiếp tế cho Trường Sa. Trong thời gian này, chiến hạm cố gắng tự sửa chữa, sơn lại tàu, dù ở lại Trường Sa có một mình nhưng HQ 5 vẫn anh dũng chiến đấu, có lần đang neo đậu gần đảo Nam Yết phát hiện 2 chiếc DD của Đài Loan đang tiến tới đảo Ba Bình, HQ 5 đã báo động vào nhiệm sở tác chiến và đã chia pháo vào 2 chiếc DD này, tôi với vị trí là trưởng khẩu 127 ly (thay thế vị trí cố Đ/úy Đồng) ngồi trên pháo tháp 127 ly, cùng các pháo thủ ngắm thẳng mục tiêu, đạn đã nạp khóa an toàn đã mở, chỉ còn đợi lệnh là khai hỏa, lúc này tinh thần tất cả thủy thủ đoàn HQ 5 rất vững vàng, và quyết chiến dù tương quan lực lượng hai phía quá chênh lệch. Sau khi lệnh Sài Gòn cho biết Đài Loan là đồng minh không tấn công VNCH, chiến hạm mới giải tán nh/sở tác chiến. Lúc này sức nghĩ lại thấy 2 chiếc DD nọ có đến 6 khẩu 127 ly, hệ thống bắn điện pháo viên khiển, trang bị ngư lôi đầy đủ, nếu thật sự giao tranh chắc chắn chỉ trong vài phút là HQ5 lãnh đủ, trong khi HQ5 chỉ có 1 khẩu 127 ly, mà mình ai cũng muốn tấn công, họ không e sợ gì cả! thời gian này tinh thần thủy thủ đoàn HQ 5 rất cao! tất cả anh em đều nghĩ rằng VN đã mất Hoàng Sa, nay phải ra sức bảo vệ Trường Sa bằng bất cứ giá nào. Sau này, đọc qua nhiều tin về Hoàng Sa, Trường Sa, cả thông tin về cuộc hành quân Trần Hưng Đạo 48, tôi lại không thấy một chi tiết nào nhắc đến vị trí và vai trò của HQ 5, lý do thiếu sót hay một lãng quên có dụng ý !!!!

Trong thời gian tuần tra bảo vệ quần đảo Trường Sa, Hạm trưởng Quỳnh HQ 5 đã có công mở tuyến hải hành mới đi tắt thẳng ra đảo Nam Yết, thay vì phải đi vòng rất xa để tránh các vùng san hô ngầm, trên thực tế hải đồ vùng Trường Sa và Hoàng Sa là do hải quân Nhật khảo sát và lập nên, muốn mở tuyến mới Hạm trưởng Quỳnh phải mạo hiểm, nếu thất bại chiến hạm mắc cạn, hư hại sonar thì cuộc đời hải nghiệp của Hạm trưởng Quỳnh cũng sẽ tiêu tan, lúc đó tôi cũng có mặt trên đài chỉ huy, Tr/úy Nờ làm trưởng phiên hải hành, lúc chiến hạm đi ngang qua chỗ cạn nhất, tất cả đều im lặng căng thẳng tột độ, nhân viên đọc khoảng cách chiều sâu đều đặn: 20m, ... 10m ... 5, 4, 3, 2 m, tất cả đứng tim ! Hạm trưởng xuất mồ hôi trán! tiếp tục : 5, 6, 7, ... 10 ... 20m ... tất cả thở phào nhẹ nhõm, Hạm trưởng Quỳnh đã được đền bù xứng đáng vì một ý tưởng làm lợi cho đất nước, tôi không biết ngày nay có ai sử dụng hải trình này không, nếu có hãy nhớ công của Hạm trưởng Quỳnh HQ 5 .

HQ 5 giữ đảo Trường Sa khoảng 3 tháng, trong đó cứ khoảng 20 - 25 ngày thì về Vũng Tàu tiếp tế nước ngọt (vì máy cất nước bị hư) nhiên liệu và lương thực, trong các lần về chiến hạm đều bị cắm trại 100% không cho nhân viên lên bờ, lần cuối này cũng vậy, tuy nhiên một nhân

viên đi phép đã cho biết thông tin đồn đãi lan rộng trong HQ, là HQ 5 không tham chiến, lại bắn HQ 16, tin này đã làm toàn thể nhân viên chiến hạm bàng hoàng và căm phẫn tột độ, tất cả đồng thanh yêu cầu Hạm trưởng HQ 5 công khai trình sự việc với BTL/HQ, làm sáng tỏ vụ việc, mới đầu Hạm trưởng HQ 5 cố gắng trấn an nhân viên chiến hạm, nhưng nhìn thấy tinh thần nhân viên đã xuống quá thấp, vì tất cả cho rằng lãnh đạo HQ vì bè phái muốn hạ Đ/tá Ngạc nên tung tin nói xấu HQ 5. Chúng tôi các SQ, nói thẳng với Hạm trưởng là nếu không giải quyết cho rõ ràng, các nhân viên chiến hạm có thể sẽ rã ngũ, tôi nói thật chứ không có gì phải giấu giếm, nhân viên HQ 5 không so đo khi HQ 16 và HQ 4 về SAIGÒN trước, còn mình thì tiếp công tác với tình trạng chiến hạm hư hại rất nhiều, theo đúng phải sửa chữa hoàn chỉnh mới tham gia chiến dịch, tuy nhiên nghĩ rằng bảo vệ các hòn đảo còn lại là cấp thiết, toàn thể nhân viên HQ 5 đã lên đường bảo vệ đất nước mà không đòi hỏi gì.

Sau cùng BTL Hạm Đội cũng có công điện cho HQ 5 về Sài Gòn, cũng có tổ chức đón tiếp cũng an ủi anh em một phần nào, chiến hạm cập tại cầu B để chuẩn bị kế hoạch sửa chữa toàn diện, lúc này với vị trí là SQ/phụ tá ngành Vận chuyển/Trọng pháo tôi được lệnh Tr/úy Phú, trưởng ngành VC/TP, cùng nhân viên của ngành tiến hành đo đạc, vẽ sơ đồ vị trí các lỗ thủng bị đạn pháo bắn, để cung cấp dữ liệu làm cơ sở cho Hải Quân Công Xưởng (sở Ba son) tiến hành sửa chữa. Trong thời gian chờ đợi sửa chữa, có một lần một số nhân viên HQ 5 đi về ngang công BTL/HQ bị các nhân viên Quân cảnh Hải quân 201 giữ lại, có những lời lẽ không tề nhị lắm, thực tế ý nói là tại sao HQ 5 không tham chiến?, các nhân viên trở về chiến hạm, lúc này tôi đang trực hạm kiều, trình bày sự vụ, tôi nghe xong cũng thấy nóng lên, liền đến gặp các người lính QC 201, sau khi nghe tôi giải thích sự thật về cuộc chiến và vị trí thật sự của HQ 5, các anh em 201 đã thông cảm và đã xin lỗi chúng tôi, vì quá nóng ruột trước sự xâm chiếm của Trung Cộng, và vì không được thông tin đúng nên các anh có thành kiến không tốt về HQ 5.

Một trường hợp hiểu lầm nữa, lúc này 2 chiến hạm HQ 5 và HQ 16 đang cặp sát nhau tại cầu B, HQ 16 nằm ngoài, tôi gặp Th/úy Huỳnh Đặc Lộc ở HQ 16 là bạn cùng khoá 24/NT, cả hai đang đứng cạnh hông tàu, tôi có hỏi thăm tình hình bên HQ 16 ra sao?, bạn Lộc có chỉ xuống hông bên hữu hạm HQ 16 nói, trúng 7-8 lỗ gì đó mà nặng nhất là trái 127 ly của tụi mày bắn lạc sang, may mà nó không nổ, bạn cũng có trách: "sao tụi bây không đánh mà bỏ trốn?", Lộc là bạn cùng nằm giường sát tôi, chúng tôi rất thân, tôi nghĩ chắc bạn không nắm được thực tế, tôi liền mời bạn sang HQ 5 và chỉ các vết đạn trên tàu, rõ nhất là hơn 30 lỗ đạn bên hữu hạm HQ 5, bạn rất ngạc nhiên, nếu không tận mắt nhìn thì có lẽ bạn không thể ngờ rằng một HQ 5 bị mang tiếng là bỏ trốn lại mang nhiều vết đạn hơn HQ 16, HQ 4. Theo tôi, nếu Hạm trưởng Thụ khi đi ngang qua HQ 5 chịu khó ngừng lại vài phút trò chuyện cùng Hạm trưởng HQ 5, cùng tham quan chiến hạm thì sự việc bôi nhọ HQ 5 đã không thể có! rất tiếc điều tưởng chừng như đơn giản lại không xảy ra! Sau này, khi thuyền chuyển về Giang Đoàn 61 TT và Giang Đoàn 52 TT tôi cũng đã ra sức giải thích, minh oan cho HQ 5 nhiều lần, mọi người tuy không thấy trực tiếp như Th/úy Lộc, nhưng khi nghe lời giải thích hợp lý và chân tình của tôi đều hiểu HQ 5 đã chiến đấu hết sức mình, sau cuộc chiến lại tiếp tục công tác bảo vệ chủ quyền quần đảo Trường Sa.

Sau gần một tháng, kể từ ngày tôi đem hồ sơ xin sửa chữa sang nộp cho phòng sửa chữa Hải Quân Công Xưởng, không thấy bóng một nhân viên nào xuống chiến hạm để sửa chữa, Hạm trưởng HQ 5 gọi tôi lên khiển trách với lý do không hoàn thành nhiệm vụ, tôi có trình bày là mình đã hoàn tất các hồ sơ và đã nộp cho đơn vị phụ trách bên HQ/CX. Tôi liền sang phòng nhận hồ sơ xin sửa chữa, gặp người trưởng phòng, hỏi lý do tại sao đã lâu mà không tiến hành công việc, anh ta trả lời: "HQ 5 không đánh trận, làm gì có lũng lỗ nào mà xin sửa chữa!" tôi hỏi hồ sơ tôi đã nộp đâu? anh ta kéo học tử ra, nó còn nằm im trong ngăn tủ, có nghĩa là không một

ai trong HQ/CX quan tâm đến HQ 5, đó là một sự thật đau lòng, đến giờ nhắc lại tôi còn thấy tức!, lúc này tôi quá nóng, tôi nhớ tôi đã định đánh anh ta, may nhờ mấy nhân viên can ra, tôi bảo anh theo tôi xuống chiến hạm để xác minh xem sự thật như thế nào? Cả hai lên chiến hạm HQ 5, ngay từ cầu tàu anh đã nhìn thấy hơn 30 lỗ đạn, lên tàu mới đi ngang hành lang anh đã kêu trời! bảo HQ 16 nói bị nặng cũng không bằng phân nửa HQ 5, xuống hầm tàu anh phát hoảng hơn khi thấy hàng trăm lỗ thủng cần phải vá, lúc này anh đã hiểu sự thật về HQ 5, anh xin lỗi tôi và xin cho về ăn cơm chiều sẽ đi tiếp vì quá nhiều vết đạn, kiếm một ngày không hết được! tôi cũng đã mệt, nhưng vui vì mình đã giải oan được cho HQ 5!

Vì quá lâu, nên tôi không thể nhớ chính xác, tuy nhiên tôi có thể khẳng định HQ 5 bị trúng khoảng một trăm mười mấy trái đạn pháo, trong đó phần thân bên hữu hạm trúng khoảng ba mươi mấy trái gồm đạn 37 ly và 100 ly (đoán chừng vì thấy lỗ khoảng 1 tấc) phần trên đa số trúng bên hữu hạm nhiều, (tôi cũng xin đính chính giùm Tr/úy Nở nói trúng trên 100 trái 100 ly là không đúng, xin sửa lại là gồm đạn 100 ly, 37 ly và cả thượng liên). Riêng số đạn 127 đã bắn là trên 100 trái là có cơ sở, vì khi nhập số đạn mới trừ lại số đạn bị làm ngập, đã xác nhận số đạn bắn được trên 100 trái, dĩ nhiên con số chính xác là có nhưng không ai có thể nhớ. Tôi đọc thấy Hạm trưởng Thụ nói tốc độ bắn của khẩu 127 ly là chậm, có ổ nạp đạn là 6 viên, tôi thấy Hạm trưởng có làm không? thực tế nếu không trục trặc, hệ thống nạp đạn 127 ly như sau: Từ hầm đạn nhân viên đặt đầu đạn vào hệ thống máng chuyên sẽ chuyên thẳng lên pháo tháp, một nhân viên nạp đầu đạn (lúc này đầu đạn quay mũi về phía sau pháo tháp, khi nhân viên đạp cần làm đầu đạn ngã ra, nhân viên này sẽ dùng hai tay bợ đầu đạn rồi xoay người trở lại 180 độ, lúc này mũi đầu đạn hướng song song với nòng súng, còn nút đạn được đưa lên pháo tháp qua đường ống, một nhân viên cầm nút đạn nạp cùng lúc với nhân viên nạp đầu đạn, xong nhân viên nạp nút đạn sẽ dùng tay gạt cần nạp đạn, hộp cơ bả sẽ đẩy nút và đầu đạn lên nòng và khóa chặt, khẩu 127 sẵn sàng khai hỏa! nói thì dông dài, chứ trên thực tế thao tác của các thợ xạ thủ rất nhanh, tôi cũng đã từng ở trong pháo tháp 127 ly, cũng đã từng tham dự nhiều cuộc yểm trợ hải pháo, nên tôi biết rõ cách vận hành pháo 127 ly, nếu ổn định có thể bắn 5 giây một phát, trong trận chiến kéo dài độ 45 phút, khẩu 127 ly bắn trên 100 trái là còn quá ít, lý do pháo tháp bị trúng đạn, phải ngưng bắn nửa chừng.

- Nói về trái 127 ly của HQ 5 lạc đạn trúng HQ 16, theo tôi lúc đó H Q5 và 2 chiến hạm địch đang xoay trở để chiếm ưu thế lẫn nhau, tình hình lúc đó rất căng thẳng, chuyện lạc đạn là có thể xảy ra, còn việc Hạm trưởng Thụ nói HQ 5 từ ngoài xa bắn bừa vào, do lực xoáy của viên đạn đựng nước làm thay đổi hướng trúng vào HQ 16, theo tôi, tuy tôi không phải là một nhà động lực học, nhưng kiến thức tôi học được cho tôi biết: các đường khương tuyến trong nòng các loại súng lớn nhỏ mục đích là giữ cho viên đạn đi đúng hướng không lệch, nếu viên đạn bắn bổng thì không thể nào khi rơi xuống với trọng lượng rất nặng, không thể có chuyện chạm vào nước biển làm lệch hướng đạn đạo được, có trường hợp đạn đạo bắn thẳng có khi tiếp xúc một góc nhỏ với mặt nước có thể làm viên đạn nảy lên, như lúc nhỏ chúng ta hay chơi trò chơi ném thác lác, trong lúc quần thảo với chiến hạm địch, tất cả các nòng pháo của HQ 5 đều bắn thẳng, trực xạ vào chiến hạm địch. Trên thực tế, trong lúc giao chiến, nhiều lần đạn pháo của địch khi bắn trực xạ vào HQ 5 có một số chạm mặt nước biển và đã nảy lên lao thẳng vào chúng tôi, các anh em theo phản xạ đã cúi xuống tránh.

- Ngay cả Tr/úy Ất của HQ 16 tường thuật một phần cuộc chiến từ góc độ của mình, Hạm trưởng Thụ cũng cho là sai, không biết gì! Ông tự cho mình là trung tâm biết tất cả, sao lúc tàu nghiêng Ông lại nói là mình quên cách làm cân bằng chiến hạm, tôi xin mách nước cho Ông, là Ông chỉ cần gọi Cơ khí Trưởng lên và ra chỉ thị phải làm cách nào cân bằng lại chiến hạm, việc

này là chuyên môn của ngành Cơ khí/Phòng tai. Hạm trưởng là người có trách nhiệm cân nhắc lợi hại, khi quyết định phải hy sinh một hầm dầu hay hầm nước ngọt v.v... để có thể làm cân bằng chiến hạm. Ở HQ 5 Đại úy Nguyễn và nhân viên của Ông đã làm tốt nhiệm vụ này, nếu không thì HQ 5 cũng sẽ nghiêng giống như HQ 16 .

- Một vấn đề tôi không thể hiểu nổi, Hạm trưởng Thụ trong tình thế cấp bách, khi HQ 16 đang nghiêng bên hữu hạm do trúng đạn 127 ly bắn lạc từ HQ 5, Ông có nêu lên ý tưởng, nếu không qua khỏi thì có thể chọn giải pháp ủi bãi lên đảo Quang Hòa, để khẳng định chủ quyền VNCH, một ý tưởng tốt không có gì đáng chê trách, tuy nhiên theo thiên ý của tôi, một con tàu nói chung, khi gặp sự cố bao giờ cũng tìm cách hạn chế tối đa sự thiệt hại của mình, mà ở dưới nước sẽ là vượt lên cạn, là ủi bãi nếu gần đảo hoặc một bãi cạn nào đó, trên thực tế, một xác tàu chìm không thể là chứng cứ cho một chủ quyền một quốc gia nào đó, chủ quyền của một quốc gia hay một hòn đảo được thể hiện bằng sức mạnh quân sự, đủ để bảo vệ nó.

- Một lỗ đạn 127 ly chỉ to khoảng 1 cái tô, Hạm trưởng Thụ nói do lỗ đạn phá nước ở trong kẹt nên không vá được! tôi cho là không đúng, trong thực tế hầm máy được thiết kế không hề đặt các thiết bị máy móc nào sát thành tàu, nếu không thể vá được từ bên trong, chúng ta có thể vá từ ngoài, chỉ cần đưa một miếng bố xuống ngang lỗ thủng, áp lực nước sẽ đẩy miếng bố áp sát và làm kín lỗ thủng, lúc đó áp lực nước chảy vào sẽ giảm, nhân viên PT sẽ vá lỗ thủng từ bên trong, không vì một lỗ thủng nhỏ mà quá nghiêm trọng, trút mọi sự lên đầu HQ 5 và nói xuyên tạc không đúng sự thật, trong thực tế đội ngũ Cơ khí/Phòng tai HQ 5 dưới quyền Đ/úy Nguyễn đủ khả năng làm chuyện này.

- Đọc được những lời kể của các nhân viên HQ 10 khi đào thoát, tôi thấy thương cảm các anh em vô cùng, thương rất nhiều các gian khổ mà các anh em phải chịu đựng trên đường đào thoát, nhưng thương và cảm phục nhiều nhất khi nghe các anh đã không trách hòng HQ 16 đang ở gần đó, mà sao không lại tiếp vớt các anh! tôi cũng không hiểu tại sao HQ 16 lại lẳng lặng bỏ đi mà không cứu các chiến hữu HQ 10 đang trôi giạt gần đó! trong khi bên này, thấy HQ 4 đang lâm nguy vì 2 chiến hạm địch cùng tập trung tấn công, Hạm trưởng HQ 5 đã anh dũng xông lên kịp cứu bạn ! nếu HQ 5 không kịp cứu bạn chắc hẳn HQ 4 sẽ vĩnh viễn ở lại Hoàng Sa!

Tôi vì quá bức xúc, nên có lẽ đã nói lên những điều không mấy tốt đẹp, tôi cũng thành thật xin lỗi nếu những nhận định của tôi quá chủ quan, gây hiểu nhầm cho một số người. Tuy nhiên tôi cũng xin khẳng định, những điều tôi đã viết trên đây đều là sự thật, dù chỉ nhìn dưới một góc độ nhỏ bé từ tôi, tôi cũng mong muốn sự thật về trận chiến năm xưa được công khai, giải mã sự oan ức của HQ 5 đã kéo dài hơn 35 năm rồi!

Hoàng Sa đã mất, Trường Sa đang bị lấn chiếm, Dân tộc Việt Nam phải đoàn kết mới mong giành lại lãnh thổ xưa.

Tôi xin kính lời chào các chiến hữu HQ năm xưa, kính chúc các chiến hữu sức khỏe, thành đạt và đoàn kết.

Hẹn ngày trở lại Hoàng Sa !

Việt Nam, tháng 8 năm 2009

HQ/Thiếu úy Phan Công Minh